

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 9C/142/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202027
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813202027.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: S. K., L. X.X.XXXX, J. X. C. XXXX/XX, XXX XX E. L. P., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou C. M.Í., D. P. M. D. E. L. P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 114,37 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 41,32 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 41,32 eur od 25.3.2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy právneho zastúpenia vo výške 13,73 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným žalobným návrhom zo dňa 28.2.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 114,37 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 25.3.2010 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná dňa 27.4.2009 uzavrela zmluvu o pôžičke č. 1817675 so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.. V súlade so zmluvou žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 273,84 eur na zakúpenie spotrebného tovaru. Podľa zmluvy mala žalovaná pôžičku splatiť formou pravidelných mesačných splátok v celkovom počte 12 vo výške 24,39 eur. Do podania žaloby žalovaná uhradila sumu 198,12 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku včas, v súlade so zmluvnými podmienkami žalobca dňa 21.3.2010 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok. Celkový dlh je tak vo výške 114,37 eur.

Žalovanej, ktorá sa t.č. zdržiava na neznámom mieste, bola na zastupovanie k konaní ustanovená opatrovníčka. Opatrovníčka navrhla vo veci rozhodnúť na základe zisteného skutkového stavu a predložených listinných dokladov.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania dňa 21.5.2013 a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu premlčania uplatneného nároku.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o poskytnutí pôžičky č. 9043073818, Podmienkami k zmluve o poskytnutí pôžičky, predžalobnou upomienkou zo dňa 21.3.2010 a kópiou doručeny, prehľadom úhrad žalovanej, Zmluvou o postúpení zo dňa 7.3.2013, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka konania zo dňa 31.3.2014, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 20.10.2014, vylúchom žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 17.4.2009 Zmluvu o poskytnutí pôžičky QUATRO č. 9043073818, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanej vo výške 273,84 eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 24,39 eur s poistením a po 22,82 eur bez poistenia v celkovom počte 12 splátok. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 74,93 %. Výška RPMN bola 74,932 % ročne. Súčasťou zmluvy bolo aj vyhlásenie zmluvných strán, že podpísaním zmluvy uzavrela spoločnosť Quatro, a.s. s klientom zmluvu o pôžičke, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky pôžičky poskytovanej spoločnosťou Quatro, a.s.. Zmluvné strany vyhlasujú, že si zmluvu prečítali, že bola uzavretá slobode, vážne a po vzájomnom prerokovaní, je výrazom ich vôle a jej obsahu riadne porozumeli. Žalovaná zároveň v zmluve požiadala o komplexný súbor poistenia pre prípad straty zamestnania, pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti. Vyplnila tak prihlášku k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky.

Podľa Článku 6. bod 6.3. Všeobecných obchodných podmienok, v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istina a poplatok za poskytnutie pôžičky.

Podľa Článku 12. bod 12.2. Všeobecných obchodných podmienok, spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou.

Podľa Článku 12. bod 12.3. Všeobecných obchodných podmienok, v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

Pôvodný veriteľ písomným podaním zo dňa označeným ako predžalobná upomienka žalovanú dôrazne vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo a to do 3 dní od doručenia upomienky v celkovej výške 102,44 eur. Predžalobnú upomienku žalovaná prevzala dňa 25.3.2010.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 7.3.2013 spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

Podľa prehľadu úhrad žalovaná v prospech žalobcu uhradila celkovo sumu 198,12 eur a dátum poslednej úhrady bol dňa 15.3.2010. Splatnosť prvej splátky úveru bola dňa 20.5.2009 a žalovaná celkovo uhradila 8 splátok a časť 9. splátky v sume 3,- eurá po 24,39 eur, pričom takto uhradená posledná splátka bola splatná dňa 20.1.2010. Po zosplatnení pôžičky boli pôvodným veriteľom účtované žalovanej pokuty - sankcie, pričom celkovo je tak dlžná suma vo výške 114,37 eur.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení zo dňa 3.4.2014 uviedol, že žalobca si uplatnil svoj nárok po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko prvýkrát mohol svoje právo vymáhať v deň nasledujúci po dni, kedy odstúpil od úverovej zmluvy a to odo dňa 22.3.2010. Žalobca listom zo dňa 21.3.2010 uplatnil právo na splatenie celého zostatku čerpaného úveru žalovanou, pričom jej vyčíslil celkovú dlžnú sumu 102,44 eur. Je zrejmé, na obdobné prípady, že veriteľ poskytujúci dlžníkovi úver pri odstúpení od zmluvy vyčísluje presnú výšku čiastky, ktorú má dlžník vrátiť potom, ako došlo zo strany veriteľa k odstúpeniu od zmluvy. V tejto čiastke je zahrnutá istina ešte nesplateného úveru vrátane úrokov z omeškania a zmluvných pokút. Teda aj v prípade predmetného podania ide o typické odstúpenie od zmluvy. V prípade odstúpenia od zmluvy ide o vznik bezdôvodného obohatenia. Okrem toho uviedol, že namieta aj premlčanie jednotlivých splátok v trojročnej premlčacej dobe.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 20.10.2014 uviedol, že dňa 27.4.2009 pôvodný veriteľ a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke vo výške 219,- eur, ktorú sa zaviazala zaplatiť v 12 splátkach po 24,39 eur. Z predpísaných úhrad v sume 294,25 eur žalovaná uhradila iba sumu 198,12 eur. Žalovaná sa teda dostala do omeškania zo sumou 96,13 eur. Žalovaná ďalej mala uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej sumy splátky, ktorú si zmluvné strany dohodli podľa čl. 12. bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktorú sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktorú požaduje v sume 2,44 eur = 10 % zo sumy 24,39 eur, 85,35 eur. Takisto žiada sankčný úrok podľa čl. 12.3 Všeobecných obchodných podmienok, kde sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Teda žalovaná má podľa čl. 12 celkovo uhradiť poplatky v sume 18,24 eur. Žalovaná suma je teda vo výške 114,37 eur a pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 96,13 eur a vyčíslených poplatkov vo výške 18,24 eur.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Poukázal na tú skutočnosť, že dňa 20.10.2014 zaslal súdu odpoveď na výzvu, kde uviedol, že ako prílohu k tomuto podaniu bola zaslaná súdu čitateľná fotokópia všeobecných obchodných podmienok a platobná história žalovanej (splátkový kalendár) a zároveň špecifikácia pohľadávky. Dňa 27.4.2009 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 9043073818. V internetovom systéme pôvodného veriteľa bola zmluva vedená pod č. 1817675. Na základe zmluvy pôvodný veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 219,- eur. Žalovaná sa zaviazala uhradiť poskytnutú pôžičku v 12 mesačných splátkach, spolu s poistením vo výške 24,39 eur. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 294,25 eur žalovaná uhradila ku dňu podania návrhu na začatie konania sumu vo výške 198,12 eur. Žalovaná sa tak dostala do omeškania s úhradou sumy 96,13 eur. Položka (pokuta, omeškanie) predstavuje pokutu v zmysle bodu 12.2 podmienok k zmluve o pôžičke, kde sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky, teda 10% zo sumy 24,39 eur = 2,44 eur. Položka pokuta, sankcia, predstavuje úrok z omeškania v zmysle bodu 12.3 podmienok zmluvy o pôžičke, kde sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok, je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň z omeškania. V zmysle bodu 12 podmienok k zmluve boli žalovanej ku dňu podania návrhu na začatie konania vyčíslené poplatky vo výške 18,24 eur. Žalovaná suma vo výške 114,37 eur tak pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 96,13 eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 podmienok zmluvy o pôžičke vo výške 18,24 eur. Žalovanej pôvodný veriteľ zaslal predžalobnú upomienku a vyzval ju v nej na jednorázovú úhradu celej dlžnej sumy, pričom určil lehotu na plnenie do 3 dní od doručenia upomienky. Z doručenia je zrejmé, že žalovaná písomnosť prevzala dňa 25.3.2010. Lehota na plnenie márne uplynula dňa 28.3.2010. Žalobca podal návrh na začatie konania dňa 26.2.2013, teda nárok nie je premlčaný.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej vzniknutá pohľadávka bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Ďalej súd zistil, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na základe vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 219,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 12 splátkach vo výške 24,39 eur s poistným mesačne, bez poistného 22,82 eur mesačne. Splatnosť prvej splátky bola dňa 20.5.2009 a poslednej dňa 20.4.2010. V jednotlivých splátkach bol zahrnutý aj úrok z pôžičky dohodnutý vo výške 74,93 % ročne a poistné. Ku dňu 21.3.2010 nastala splatnosť celej pôžičky v dôsledku vyhlásenia jej predčasnej zročnlosti zo strany pôvodného veriteľa. V prospech žalobcu žalovaná uhradila celkovo finančné prostriedky vo výške 198,12 eur.

Súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku z pôžičky, ktorý predstavoval za obdobie 12 mesiacov sumu 54,84 eur ((22,82 eur x 12) - 219,- eur), čo v % vyjadrení činí 25,04 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v období apríl 2009 činil úrok 13,16 % p.a. Z toho je zrejmé, že úrok uplatnení pôvodným veriteľom je cca 2 krát vyšší ako bol úrok poskytovaný bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru nad 13,16 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,16 % ročne. Teda žalobca mal nárok len na 52 % uplatňovaného úroku (13,16 % x 100 /25,04 % = 52 %), teda 52 % zo sumy 54,84 eur, čo predstavuje sumu 28,52 eur.

Žalovaná teda vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mala žalobcovi uhradiť celkovo sumu 247,52 eur pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 219,- eur a úroku z úveru za obdobie 12 mesiacov v sume 28,52 eur. Súd mal za preukázané, že žalovaná v prospech žalobcu realizovala úhrady celkovo vo výške 198,12 eur a teda je povinná žalobcovi zaplatiť ešte sumu 49,40 eur.

V rámci svojho nároku si žalobca uplatňuje aj nárok na poistné, ktoré v zmysle zmluvy o pôžičke malo byť súčasťou jednotlivých splátok na úhradu ktorých sa žalovaná zaviazala a to vo výške 1,57 eur mesačne (24,39 eur - 22,82 eur).

Podľa § 788 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné. Poistná zmluva obsahuje najmä

- a) výšku poistnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poistnej sumy,
- b) výšku poistného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poistné alebo bežné poistné,
- c) poistnú dobu,

- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poisťnú zmluvu,
- f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

Podľa § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak. Poisťiteľ vydá tomu, kto s ním poisťnú zmluvu uzavrel, poisťku ako písomné potvrdenie o uzavretí poisťnej zmluvy. Ak dôjde ku strate alebo k zničeniu poisťky, vydá poisťiteľ tomu, kto s ním poisťnú zmluvu uzavrel, na jeho žiadosť a náklady druhopis poisťky. Pokiaľ treba podľa poisťných podmienok poisťku predložiť na uplatnenie práva na poisťné plnenie, môže poisťiteľ požadovať, aby sa poisťka pred vydaním druhopisu umorila.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že poistenie tak, ako bolo v predmetnej zmluve o pôžičke dojednané, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poisťných zmluvách. Žalovaná svojím podpisom na zmluve iba požiadala, resp. vyplnila prihlášku k poisteniu. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v predmetnej zmluve bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poisťnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanej mala vzniknúť povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, odporujúce dobrým mravom a preto považoval v tejto časti nárok žalobcu ako nedôvodný.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 2,44 eur v súlade s čl. 12. bod 12.2. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého je spoločnosť oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou. Takisto si uplatnil nárok na zaplatenie sankčného úroku v sume 15,80 eur v zmysle čl. 12 bod 12.3 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých je klient povinný uhradiť okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň z omeškania.

V tejto časti uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty a sankčného úroku v zmysle Všeobecných obchodných podmienok súd považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky a sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň z omeškania súd vyhodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky a preto absolútne neplatné s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad omeškania klienta so zaplatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky bez ohľadu na dĺžku omeškania, teda bola jednotne určená neberúc do úvahy časové hľadisko omeškania, pričom za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškание so splátkami) bol dohodnutý aj ďalší postih v podobe sankčného úroku v zmysle čl. 12. bod 12.3. Všeobecných obchodných podmienok.

Súd ďalej poukazuje, že Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. O netransparentnú doložku ide aj vtedy, ak dodávateľ niektoré časti zmluvy, resp. zmluvné podmienky uvedie menším písmom. Spotrebiteľ sa môže domnievať, že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až taký dôležitý význam. Aj v danom prípade pôvodnému veriteľovi mal v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú písané oveľa menším písmom ako samotný text zmluvy, vzniknúť nárok na zaplatenie vyššie uvedenej zmluvnej pokuty.

Súd ešte podotýka, že žalovaná ako spotrebiteľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy, podpisom tejto zmluvy prehlásila, že bola oboznámená so všeobecnými obchodnými podmienkami, že s nimi súhlasí, nemá voči nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom aj text tohto vyhlásenia žalovanej, ktorý je súčasťou zmluvy o poskytnutí pôžičky, je napísaný menším písmo, ako ostatné ustanovenia zmluvy. Súd je tiež toho názoru, že takto dohodnutý nárok na zaplata zmluvnej pokuty a sankčného úroku a to s odkazom na všeobecné obchodné podmienky ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nie je ani individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou, nakoľko takáto zmluvná podmienka je zakomponovaná do textu všeobecných obchodných podmienok v čl.12. , pričom žalovaná pri podpise zmluvy nebola s touto zmluvnou podmienkou individuálne oboznámená a absentuje aj samotný úkon zo strany žalovanej, ktorým by túto zmluvnú podmienku akceptovala a prejavila súhlas s jej uplatnením v prípade ak nastanú predpokladané okolnosti pre jej uplatnenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní iba za čiastočne dôvodný a to pokiaľ sa jedná o nesplatenú časť istiny poskytnutej pôžičky a úroku z pôžičky v sume 49,40 eur.

Vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej vzniesol námietku premlčania a úlohou súdu preto bolo v prvom rade sa s ňou vysporiadať.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V danej právnej veci pôvodný veriteľ v zmysle jeho písomného podania zo dňa 21.3.2010 od zmluvy o pôžičke uzavretej so žalovanou neodstúpil, tak ako to tvrdí vedľajší účastník. Žalobca týmto právnym úkonom využil svoje právo požadovať od žalovanej splatenie celej pôžičky z dôvodu neplatenia dohodnutých splátok. Pôvodný veriteľ vyhlásil predčasnú zročnosť pôžičky poskytnutej žalovanej. Uvedené je zrejme jednak z označenia tohto úkonu a jednak z jeho obsahu. Odstúpenie o zmluvy je samostatný právny inštitút, je to právo účastníkov zmluvného vzťahu od zmluvy odstúpiť ak dané právo vyplýva z príslušných právnych predpisov alebo z dohody zmluvných strán. V prípade ak dané právo ten ktorý účastník využije, takýto jeho prejav vôle musí byť jednoznačný, zrozumiteľný, určitý. Súd preto je toho názoru, že pôvodný veriteľ písomným podaním zo dňa 21.3.2010 neprejavil svoju vôľu od zmluvy odstúpiť, ale uplatnil si voči žalovanej iba nárok na splatenie celej pôžičky s príslušenstvom.

Na uplatnený nárok žalobcu sa teda nevzťahuje dvojročná premlčacia doba, ako by to bolo v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy, kedy by účastníkom konania vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale uplatňuje sa tu všeobecná trojročná premlčacia doba. Celý úver sa stal splatným dňa 21.3.2010, týmto dňom sa stali splatnými všetky splátky pôžičky, ktoré bola žalovaná povinná uhradiť po tomto dátume, pričom splatnosť splátok, ktorých lehota splatnosti uplynula pred týmto dňom, nie je dotknutá. Žaloba zo strany žalobcu bola podaná na tunajšom súde dňa 28.2.2013 a teda v zmysle vyššie uvedeného, premlčané by boli všetky splátky s príslušenstvom pri ktorých splatnosť nastala pred dňom 28.2.2010, teda bolo by premlčaných prvých 10 splátok úveru splatných od 20.5.2009 do 20.2.2010.

Tak ako súd vyššie uviedol, žalovaná na základe zmluvy o pôžičke mu celkovo mala uhradiť finančné prostriedky v sume 247,52 eur (219,- eur istina + 28,52 úrok). Pri počte splátok 12, tak mala mesačne žalobcovi platiť sumu 20,62 eur. V prospech žalobcu ešte pred zosplatením pôžičky uhradila sumu 198,12 eur a teda takto uhradila prvých 9 splátok a časť 10. splátky v sume 12,54 eur, z ktorej k úhrade zostáva ešte sumu 8,08 eur, pričom táto splátka bol splatná dňa 20.2.2010. Nesplatená istina pôžičky s úrokom je tak vo výške 49,40 eur.

Pôžička bol zosplatená dňa 21.3.2010 a týmto dňom sa predčasne stala splatnou iba posledná splátka, ktorá bola splatná dňa 20.4.2010. Zosplatenie nemalo vplyv na splatnosť splátok splatných pred týmto dňom. Vzhľadom na uvedené a dátum podania žaloby dňa 28.2.2013, je premlčanou 10. splátka pôžičky v jej zostávajúcej neuhradenej časti vo výške 8,08 eur a v tejto časti súd nároku žalobcu, vzhľadom

na účinné vznesenie námietky premlčania, nemohol vyhovieť. Žalobcovi tak vznikol nárok na zaplatenie sumy 41,32 eur (49,40 eur - 8,08 eur). Súd iba čo do sumy 41,32 eur považoval nárok žalobcu za dôvodný a preukázaný, preto žalovanú zaviazala na jej zaplatenie a vo zvyšnej časti uplatnený nárok ako nedôvodný zamietol.

Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy odo dňa 25.3.2010. Súd mal v danej veci za preukázané, že dňa 21.3.2010 bola vyhlásená predčasná splatnosť pôžičky, dňom nasledujúcim po tomto dni sa žalovaná dostala do omeškania s dlžnou sumou a týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania bola 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 22.3.2010 bola teda 9 % ročne. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania odo dňa 25.1.2010 a súd mu preto priznal nárok na úrok z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9 % ročne od tohto dňa ale iba z priznanej sumy 41,32 eur do zaplatenia a čo do zvyšku v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy 73,05 eur s príslušenstvom zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu na zaplatenie sumy 41,32 eur príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bola v konaní úspešná žalovaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca. V predmetnej veci mal žalobca úspech v rozsahu 36 % a žalovaná v rozsahu 64 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej (64% - 36%), žalovanej vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 28 % z jej celkových trov konania.

Nakoľko však žalovanej žiadne trovy konania preukázateľne nevznikli a ani z obsahu spisu jej nárok na náhradu trov konania nevyplýva, nárok na náhradu trov si neuplatnila, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Konania v tejto právnej veci sa zúčastnil aj vedľajší účastník a to na strane žalovanej. Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu a žalovanej v tomto konaní, vznikol aj vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu, akom vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej, t.j. v rozsahu 28 % z jeho celkových priznaných trov konania. Vedľajší účastník v písomnom podaní zo dňa 3.4.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu si uplatnil nárok na náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia vo výške 49,05 eur.

Pri hodnote peňažnej pohľadávky - tarifnej hodnote 114,37 eur, odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) sumu 16,60 eur. Súd v súlade s vyššie uvedenou vyhláškou priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 49,05 eur, ktorý pozostáva z odmeny za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 3.4.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky spolu v sume 33,20 eur, z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. v sume 15,85 eur (7,81 eur + 8,04 eur).

Spolu vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal súd náhradu trov konania vo výške 49,05 eur a vzhľadom na pomer úspechu v konaní zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v celkovej výške 13,73 eur (28 % zo sumy 49,05 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.